

Izhaja vsako sredo in petek.
Stane za celo leto 15 L
» » pol leta 8 »
» » četrt leta 4 »
Za inozemstvo celo leto lir 40.
Na naročila brez do poslani naročnine se ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik: Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 3

V Gorici, v sredo 11. januarja 1928

Leto XI

Ne frankirana pisma se ne sprejemajo. Oglasi se računajo po dogovoru in se plačajo v naprej. — List izdaje konsorcij »Gor. Straža«. — Tisk Katoliške tiskarne v Gorici. Riva Piazzutta št. 18.
Uprava in uredništvo: ulica Mameli šte. 5 (prej Scuole).
Telef. int. šte. 308.

Prostovoljni razpust slovanskih društev.

Tržaški »Piccolo« od 8. t. m. pri naša pod zgornjim naslovom sledeči članek, ki ga priobčujemo v dobesednem prevodu. Objavljamo ga, ker hočemo naše čitatelje seznaniti z resnicoljubnostjo tržaškega glasila.

Dopis je bil, tako pravi »Piccolo«, poslan iz Sezane. »Kako važen pomen za politično propagando so imela slovanska društva v tujerodni črti izpričuje skrb, s katero so bile te organizacije ustanovljene ter moralna in gmojna podpora, ki so jo uživale od slovanskih strank tu in onstran državnih mej.

Raztresene po vsem obširnem tujerodnem ozemlju, od mesta do najmanjše vasi in soseske, so bile po navadi v gmotnem oziru cvetoče, ker so dobivale podporo od domačih slovanskih zastopnikov in od pokrajinskih organizacij. Predstavljale so resnično hrbtnico vsega propagandnega slovanskega dela v območju državnih mej, ker so bile najbolj privlačna središča in zbirališča vsega ljudstva, zlasti pa še mladine. Bile so ognjišča gibanja v našo škodo in so skušale ohraniti pri življenju oni tako imenovani irendentizem, ki je moral propasti že radi svojih zgrešenih temeljev in je obstojal med neznamno četico naobraženih spekulantov.

Prikrita propaganda.

Omenjena društva so skušala doseči svoj enotni cilj z zelo raznolikim delovanjem: z godbo, dramatikom, sportom, petjem in zlasti še s širjenjem kulture; skrivajoč se za društveno krinko, ki se je zdela nedolžen pojav.

N. pr.: gasilci vsake majhne vasi so bili redno organizirani v društvih z nad sto člani. Vendar so štiri petine teh članov vršile vse razun gasilskega posla; pod krinko koristnega gasilskega delovanja so širili vsakovrstno slovansko propagando.

Slovanska društva, ki jih Avstrija ni samo dovoljevala, temveč podpirala, zlasti v italijanskih središčih in njih okolici, in ki so sijajno služila za poslovanje Primorskega, so imela zlato dobo procveta posebno v povojnih letih. To se je moglo dogajati radi brezbriznosti, s katero se je reševalo vprašanje drugorodcev in vprašanje zaščite mej. V tistem času se je ustanovilo mnogo društev, ki so se pridružila že obstoječim, katerih je bilo brez števila.

Tajne šole in tisk.

Po razkolu slovenske stranke v liberalno in katoliško, kar se je zgodilo na občnem zboru na Opčinah l. 1921., so tudi društva sledila političnim smernicam društvenih članov. Med tem ko so liberalna ostala včlanjena v tržaški zvezi, so si druga ustanovila katoliško zvezo v Gorici. To dejstvo izpričuje čisto politični značaj društev.

Te zveze so bile odvisne od narodnih jugoslovanskih organizacij v Ljubljani in drugih središčih, od koder so dobivali navodila in denarna sredstva, ki so se potom zaupnikov stekala v vse celice tukajšnjega slovanskega društva, in zlasti prosvetna, so imela v poslednjem času nalogo, da neutra-

lizirajo ogromno delo, ki ga je fašistovska vlada izvedla v šoli med drugorodci. Skušali so ohraniti poučevanje slovenščine potom tajnih šol ali zasebno po družinah, pri čemer so s knjigami in časopisi ohranjali in širili med odraslimi slovansko prosveto ali, kakor se njihovi voditelji radi izražajo, kulturno dedščino matere domovine.

Spomina vreden je ponesrečeni poskus »Edinosti«, ki je brezplačno širila med ljudstvom začetnice, da bi se tako olajšal pouk v družinah.

Omenili smo te važne namene slovanskih društev, da bi lažje razumeli in ocenili uspehe, ki jih ima fašistovska propaganda v tem pomembnem političnem okolišju; fašistovska propaganda se je omejevala na to, da je slovanskemu ljudstvu, prešinjemu od večletne slovanske propagande, pokazala pravo lice fašistovske Italije in duha naše ga nauka; obenem smo se brigali za njihova gospodarska vprašanja.

Samo ob sebi je umljivo, da se po spremembi čustvovanja ljudstva ni-

so mogle več vzdržati organizacije, ki so slonele na zastarelih in propadlih načelih.

Pomembni sklepi.

Navzlic vztrajnemu delu slovanskih agitatorjev, navzlic bodrilom voditeljev in časopisov, zlasti onih, ki prihajajo preko meje, se je pričelo razpadanje društev. To razpadanje je privedlo do tega, da so voditelji predložili prefektu potom varnostnih oblastev prošnje o prostovoljnem razpustu. Te prošnje so društva utemeljevala z navedbo, da »niso bila več v soglasju s čustvovanjem ljudstva in fašistovskimi navodili«; istočasno pa so si pridržala, da se bodo svoječasno v dovoljenem obsevu spremenila v odseke, organizacije »Dopolavoro«.

Sežana, to živo mestece, bivša zibelka in središče slovanstva, si je priborila nov naslov, da se lahko smatra kot prednja straža fašizma pred vrati domovine.

Prostovoljna in neprisiljena razdruženje vseh slovanskih društev tega okraja je pravi fašistovski odgovor na vse izmišljotine, objavljene v jugoslovanskih časnikih, ki govore o zatiranju slovanskega ljudstva v Italiji.

Kaj se godi po svetu?

Kaj se godi po svetu?

Med Združenimi državami severne Amerike in med Francijo se je zadnjih štirinajst dni vršila zajemljiva izmenjava mnenj o jamstvu za svetovni mir. Začela je Francija oziroma njen zunanji minister Briand, ki je v juniju lanskega leta predlagal ameriskemu zunanjemu ministru Kelloggu načrt »Pogodbe o večnem prijateljstvu med Francijo in Združenimi državami«. V tem načrtu je bilo rečeno, naj obe države slovesno prekolneta vsako misel na medsebojno vojno in naj se obvezeta, da bosta vsak spor, ki se utegne pojaviti med njima, poravnali z mirnimi sredstvi. Pomniti je treba, da je bil Briandov načrt dvostranski, to je, objel je samo Francijo in Združene države. Kakšni vzroki so Brianda pripeljali na to misel, ni prav natančno znano. Francoski listi so ta korak utemeljevali s starim prijateljstvom med obema državama. Tega prijateljstva ni nikdar skalila nobena vojna. Rekli so, da bi bilo dobro, ako bi tako prijateljstvo tudi pismeno potrdili. Italijanski in drugi listi pa so hoteli vedeti, da so Brianda vodile praktične potrebe. To bo najbrž tudi res, kajti radi samih čustvenih razlogov se dandanes ne sklepajo take važne mednarodne pogodbe. Katere pa so tiste praktične potrebe? Najprvo je treba vedeti, da vodi Francija z Združenimi državami nekako carinsko borbo, ki ji dela mnogo preglavice, ker so Združene države gospodarsko močnejše. Drugič pa hoče Francija urediti vprašanje vojnih dolgov v Ameriki, kar pa je težko, dokler ji to ameriško javno mnenje tako nasprotuje.

Odgovor Združenih držav.

Tajnik Združenih držav za zunanje zadeve Kellogg je Briandov predlog študiral več kot šest mesecev. 28. decembra pa je odgovoril. Najprvo je izrazil svojo ra-

dost, ker ga je Briand počastil s takim predlogom. Nato je povdaril, da so Amerikanci izredno miroljubno ljudstvo, ki z veseljem pozdravijo vsak korak, usmerjen proti svetovnemu miru. Končno pa je povedal svoje mnenje o predlogu. Rekel je: »Glede na staro prijateljstvo med Francijo in Združenimi državami, ki, hvala Bogu, ni odvisno od nikakih formalnih obvez, in glede na skupno željo obeh narodov, da se ne bosta radi ureditve morebitnih sporov nikdar zatekla k orožju, sem prišel na misel, da bi obe vladi, mesto da bi se zadovoljili z dvostransko izjavo, kot jo je predlagal gospod Briand, dosti več pripomogle k svetovnemu miru, ako bi svoje napore združile v to, da bi poskušale pridobiti vse glavne države sveta za izjavo, po kateri se odpovedujejo vojni kot orodju nacionalne politike. Ako bi tako izjavo sprejele in izvršile vse glavne svetovne države, ki bil to mogočen vzgled za vse druge narode, ki bi najbrž tudi podpisali isto obveznost.«

To je v glavnem vsebina Kelloggovega odgovora. Razlikuje se od francoskega predloga v tem, da hoče ustvariti jamstvo za obči mir, ki bi vezalo vse velike države na svetu, medtem, ko je Briand predlagal pogodbo, ki naj jo podpišeta samo Francija in Združene države. Pomen Kelloggovega odgovora pa je tudi v tem, da hoče popolnoma navrtati in spraviti ob ugled Zvezo narodov, ki je dejansko že neka obveznost za vse države, ki so nje članice. Združene države niso včlanjene pri Zvezi narodov, zato jih njena pravila ne vežejo. Nasprotno, Združene države hočejo Zvezo narodov razbiti in prenesti središče svetovne mirovne politike iz Haaga in Zeneve v Washington. Umevno je torej, da je francoska javnost, ki se tako živahno zanima za ženevsko ustanovo, odklonila Kelloggov predlog. Vse čiasopisje od skrajne levice do desni-

ce je ugotovilo, da Francija ne more sprejeti ameriškega predloga. Vsi so pa napeto čakali, kaj poreče Briand, ki je eden najbolj izrazitih zastopnikov svetovnega mirovnega stremljenja.

Briandov odgovor.

Briand ni dolgo okleval. 6. januarja je, brzojavil francoskemu poslaniku v Washingtonu Claudelu odgovor, ki ga je Claudel še isti dan izročil vladi Združenih držav. Briand se je v odgovoru zahvalil za pazljivost, s katero je vlada Združenih držav preštudirala njegov predlog, nato pa je izvajal: »Poblaščen sem, da Vam povem, da je vlada republike pripravljena predlagati skupno z Združenimi državami vsem narodom pogodbo, po kateri bi se vse pogodbene stranke vzajemno obvezale, da ne bodo pričenjale nobene napadalne vojne in da bodo vse spore rešile z mirnimi sredstvi. Dobro pa bi bilo, ako bi se taka pogodba kot za podlago splošni pogodbi podpisala najprvo med Francijo in Združenimi državami.«

V tem odgovoru vidimo dva pridržka. Briand predlaga prvič, naj se mesto vojne kot »orodje nacionalne politike« reče »napadalna vojna«, drugič pa, naj se taka pogodba sklene najprvo med Francijo in Združenimi državami in šele potem naj se predloži ostalim velimsilam. Tako je hotel Briand ustreči Kelloggu in rešiti Zvezo narodov. Ako bo Washington sprejel njegovo stališče, bo vsakdo moral priznati, da se mu je namera posrečila. Vendar se slišijo glasovi, da ni ameriški vladi francoski odgovor nič kaj po volji.

Ali bo kaj?

Ako človek prebira taka diplomatska pisma, je prepričan, da se bo vse takoj uredilo, tako iskrene so na videz besede. Jasno pa je, kot smo že v začetku poudarili, da so gonilna sila vsake politike praktične potrebe, in da je sedanje stanje praktičnih potreb tako, da ni upati na skorajšnje iskreno soglasje med narodi.

Okno v svet.

Za svetovni mir.

Švedsko zunanje ministrstvo je predložilo glavnemu tajniku Zveze narodov načrt za splošno pogodbo o mirni poravnavi sporov med državami. Načrt temelji na načelih Locarna.

V radikalni stranki.

Poslanci jugoslovanske radikalne stranke, ki pripadajo Pašičevemu krilu, so imeli v sredo 4. januarja konferenco, na kateri so sklenili, da bodo s 14. januarjem pričeli izdajati svoj list z naslovom »Oslobodjenje«.

Vojna v Ameriki.

V srednjeameriški republiki Nikaragua je že dolgo divjala notranja državljanska vojna. Sedaj pa so z vojaštvom posegle vmes tudi Združene države, ne da bi prej napovedale vojno. Proti oboroženemu posredovanju Združenih držav v Nikaragui pa se je dvignil velik del senata, ki zahteva naj se ameriške čete takoj pokličejo na domača tla. Zadeva še ni rešena.

Spremembe v jugoslovanski vladi.

Iz Belgrada prihajajo vesti, da bo Slovenska ljudska stranka dobila še enega ministra ali pa da bo dobila kako važnejše ministristvo, n. pr. šume in rude, ki je za Slovenijo izredno velike važnosti.

Italijansko-jugoslovanska pogodba.

27. januarja 1924. je bila v Rimu podpisana prijateljska pogodba med Italijo in Jugoslavijo, ki naj bi ve-

ljala za pet let. Odpove ali podaljša se lahko po štirih letih, torej 27. januarja 1928. Sedaj pa bodo najbrž ta odpovedni rok podaljšali za šest mesecev.

Voditelji ruske opozicije

Trocki, Rakovski, Kamenev in mnogo drugih so zdaj zaposleni kot navadni delavnici pri neki moskovski tvornici usnja.

Iz slovenskega časnikarstva.

Vsi ljubljanski listi, ki so last konzorcija »Jutro« (Jutro, Slovenski Narod, Ponedeljek) bodo dobili enega glavnega urednika v osebi Stanka Viranta. Virant je bil dosedaj glavni urednik »Slovenskega Naroda«.

Afganistanski kralj v Rimu.

Afganistanski kralj Ahman Ullah Khan je pričel svoje potovanje po Evropi. Najprvo je obiskal Italijo. V nedeljo 8. januarja je dospel po morju v Neapel, odkoder se je z vlakom odpeljal v Rim. Italija mu je priredila zelo slovesen sprejem.

Belgrajske ulice

bodo prekrstili. Nekatere bodo imenovali po slovenskih možeh, n. pr. Trubarjeva, Prešernova, Vodnikova, Miklošičeva ulica.

Eksplodija v Berlinu.

V četrtek se je v Berlinu dogodila strašna nesreča. V neki veliki klavnici se je vnel plin in raznesel del hiše. Nesreča je zahtevala več mrtvih in mnogo ranjenih.

Odbor mednarodne visokošolske zveze

zboruje te dni v Ljubljani. Inozemske goste je Ljubljana zelo slovesno sprejela. Pri sprejemu so bila zastopana vsa oblastva. To je veliko mednarodno priznanje za Ljubljano.

Grške šole v Albaniji.

Grška narodna manjšina v Albaniji ima 70 ljudskih šol. Pred kratkim se je raznesel glas, da jim misli albanska vlada omejiti svobodo. Menda ne bo res, ker se je grška vlada temu uprla.

Mala antanta protestira.

Vlade držav v mali antanti (Jugoslavija, Čehoslovaška in Romunija) so sklenile, da pri Zvezi narodov enotno nastopijo proti tihotapljenju orožja na Ogrsko.

Italijansko-albanska pogodba.

Italijanski zunanji ministri Mussolini je predložil glavnemu tajništvu Zveze narodov italijansko-albansko pogodbo od 22. novembra 1927. in prosil naj se vpiše in objavi.

Kadilci stavkajo.

V Hercegovini je državna monopolna uprava pri nakupovanju tobaka postopala po mnenju prebivalstva pristransko. Zato so v Mostarju ustanovili organizacijo, ki ima namen pobijati kajenje in vsako porabo tobaka sploh. Pravijo, da bo mnogo ljudi pristopilo k tej organizaciji.

Zopet nesreča na morju.

V Črnem morju se je pretekli teden potopil ruski potniški parnik »Ogoja«. Utonilo je kakih 200 oseb.

Spopadi z albanskimi tihotapci.

Prejšnji teden so albanski tihotapci tobaka trčili na jugoslovansko finančno stražo. Vnel se je boj, v katerem je bil neki finančni stražnik težko ranjen. Straža je poklicala na pomoč tudi obmejne orožnike.

Poljaki zanikujejo.

Poljska vlada je uradno zanikala vest, da bi bila pošiljatev strojnih pušk, ki je povzročila znani spor med Avstrijo in Ogrsko, namenjena na Poljsko.

Strelji na poljsko-litavski meji.

Pri obmejni postaji Kuzaczyna je prišlo med poljsko in litavsko mejno stražo do prepira, ki se je zaključil s silovitim streljanjem. En Litavec je bil težko ranjen.

Povodenj v Londonu.

Nenavadno močna plima in radi raztopljenega snega narasla Temza sta povzročili v noči od sobote na nedeljo veliko povodenj. Petnajst ljudi je v spanju utonilo. Pravijo, da se bo povodenj ponovila.

Sedemurni delavnik v Rusiji.

V 15 velikih ruskih predilnicah bodo sredi januarja uvedli sedemurni delavnik. Da bodo tvornice še nadalje lahko vršile svojo nalogo, bodo nastavili 17.000 novih delavcev.

Grško vino v Trstu.

Našim čitateljem je znano, da je prepovedan uvoz vina v Italijo. Vendar pa pride letno v Trst precej inozemskega vina, predvsem iz Grčije (pa tudi iz Dalmacije). To vino pa se ne ustavi v Trstu, temveč ga odpošiljajo takoj iz proste luke v inozemstvo, predvsem v Čehoslovaško in Avstrijo. V prvi polovici leta 1927. je tako prišlo v Trst 214.700 hl vina.

Pameten ukrep.

Trgoska zbornica v Debrecinu na Ogrskem je sklenila predlagati mestnemu županstvu naj izda odredbo, da je po cestnem redu prepovedano ustavljati se v skupinah na uličnih hodnikih in vprizarjati dolgovezne klepetavosti. S tem se ovira promet in se zakrivajo izloženjena okna. Zgledu debrecinske zbornice bi lahko sledila tudi druga mesta, kajti obirajočih družbic, ki po ulicah ljudem in Bogu čas krajejo, je po vseh mestih dovolj.

Meh za smeh.**Zakaj so koklje?**

»In vsa ta piščeta ste sami zvalili?«

»Oh ne, za to imamo koklje!«

Skušnje.

Ona: »Ljubezen je luč življenja.«

On: »Zakon je pa račun za luč.«

DNEVNE VESTI.**»Goriška Straža« zaplenjena.**

Zadnja številka »Goriške Straže« je bila zaplenjena. Odtod zamuda, ki nam jo bodo cenjeni bralci blagohotno oprostili. Prefektura nam je dostavila sledeči odlok:

Št. 78 - Kab.

Goriški prefekt,

vpoštevaje, da tvori članek, priložen v 2. številki krajevne periodičnega lista »Goriška Straža« od 6. januarja 1928. odkrito propagando proti enotnosti države s tem, da potrjuje neodvisnost italijanskega prebivalstva slovenskega rodu,

glede na kr. odredbi od 15. julija 1923, št. 3288 in 10. julija 1924. št. 1081,

odrejuje

zaplembo goriimenovanega lista in naroča gospodu goriškemu kvestorju, naj poskrbi, da se bo ta ukaz izvršil.

Gorica, 7. januarja 1928. leto VI.

Prefekt: Cassini.

Osebna vest.

Gg. dr. Lojze Simoniti in dr. Franc Marušič sta napravila v Rimu usposobljenostni državni izpit za izvrševanje zdravniškega poklica z zelo dobrim uspehom. Čestitamol!

Razpuščena posojilnica.

Puljski prefekt je razpustil hrvatsko Istarsko posojilnico v Pulju. Razlog še ni natančno znan. Prefekt je nastavljen komisarja prof. Bigija, ki bo izpeljal likvidacijo. Tisto noč pred razpustom pa so v posojilnico udri neznan zlikovec, raztrgali poslovne knjige in odnesli 58.000 lir. Oba dogodka seveda nista v nikaki zvezi.

Krčmarjem.

Kakor vsako leto, tako morajo krčmarji tudi letos obnoviti svoje gostilniške licence in plačati pri pristojnem registerskem uradu predpisano obnovitveno pristojbino (tassa governativa). Tako morajo krčmarji plačati do 31. januarja 1928. Višina pristojbine je odvisna od razreda, v katerega spada gostilna.

Nenadna smrt.

V torek popoldne okrog četrte ure je nenadoma umrl v mestni bolnišnici g. Ciril Kosmač, uradnik goriške Mohorjeve družbe. Zdravil se je v bolnici radi obolelosti srca. Ker se mu je bolezen obrnila na boljše, je že hotel zapustiti bolnišnico. Zdravniki so ga pa hoteli še nekoliko pridržati v bolniški oskrbi, da bi bolje okreval. V torek se mu je pa stanje nepričakovano poslabšalo in je umrl, zadet od srčne kapi. Pokojni Ciril je bil tihega značaja, priljubljen pri vseh, ki so ga poznali. Naj mu bo lahka domača zemlja, katero je iskreno ljubil. — Pogreb bo v četrtek 12. t. m. ob 14 uri.

Razprodaja vina, ki je bilo pridelano na lastnem zemljišču.

O tem predmetu je »Goriška Straža« že večkrat pisala. Ker pa nekateri še vedno vprašujejo pismeno in ustmeno, kako je s to zadevo, zato priobčujemo tozadevno okrožnico goriške prefektore: Lastnik ali najemnik, ki hoče na drobno razprodati v svoji hiši vino, ki ga je pridelal na lastnem zemljišču mora vložiti na pristojni urad pismeno prošnjo, v kateri mora navesti naslednje:

- a) na katerih zemljiščih je bilo pridelano vino;
- b) obseg istih;
- c) srednji letni pridelek in del tega pridelka, ki je določen za drobno razprodajo;
- d) v kakšnih prostorih svojega stanovanja ali pa gospodarskega splotja misli prodajati vino. Tam kjer ni urada javne varnosti, je treba to prošnjo vložiti pri županstvu. Prošnjo je treba napisati na kolekovanem papirju L 3.

Združevanje občin.

Občine Čepovan, Tribuša in Lokovec so združene v eno občino z imenom Čepovan. Takisto so bile združene občine Št. Vid pri Vipavi, Vrabc in Podraga v občino, ki se sedaj imenuje Št. Vid pri Vipavi, in občine Črniče, Gojače, Vrtovin in Kamnje v občino Črniče.

Dr. Jan. Ev. Krek.

1865—1917.

Za 10-letnico njegove smrti.

Lotil se je vsakega kmečkega dela. Tudi koso je vzel v roke, grablje, vile ali cepec ter se pomešal med delavce in ob razposajeno veselje in dovtipnem dohtarju-tovarišu je šlo delavcem delo še bolj izpod rok.

Na Prtovcu, kjer je imel svoje letovišče, je dolgo prigovarjal vaščanom, naj napravijo od izvrstnega studenca vodovod v vasico. Ker so se le obotavljali, je zadel lepega dne na rame pikon (kramp), rovnico in lopato pa šel blizu 3 km v breg do studenca in jel sam kopati. Može so se spogledali, pritegnili sami za njim in ko je bil rov izkopen in cevi položene, jim je še cement za korita kupil.

Ker je bil Krek zelo zdrav in delaven, se je zdelo, da je kar neutrudljiv. Govoril je silno lahko. Sestanki, zborovanja in shodi so bili pri njem nekaj skoraj vsakdanjega. Često je govoril en dan na raznih krajih dežele po tri, štirikrat, najprej v cerkvi, potem pa na zborovališčih, zvečer so pa čakale nanj še razne seje in sestanki. Često je prišel domov še le popolnoči in šel brez večerje spat.

Na razvoj njegove duševnosti je vplivala, poleg Kristusovih nauk, lepa, božja narava, preprosti narod, predvsem pa mati, »Štokova mati«.

Našim materam v uteho in bodrilo, a tudi čast bodi to, kar prepisem lepo opisanega iz peresa Ivana Dolenca (Izbrani spisi Dr. Jan. Ev. Kreka, I. Ljubljana 1923. str. 12—13). Po materi spoznamo sina, po nji, ki jo je tako silno spoštoval in ljubil.

Velik prijatelj Krekov in dober poznavalec »Štokove« hiše pripoveduje: »Glavne poteze v značaju Krekove matere so bile izredna ljubezen do revežev, srčna pobožnost in veliko veselje do branja. V njeni hiši so bili berači iz Selške doline kar doma. Shajali so se pri njej »Panani Janez«, malo slaboumen, ki je nosil vedno za klobukom polno evetic, »Kofetek«, »Grbčev Gustelj«, ki je rad slišal, če so ga imenovali »gospod Gustelj« in ga vikal, »Nora baba«, »Kipi Nežka«, posebna prijateljica Krekove matere, doma nekje s Poljanskega (ali Cerkljanskega), zato je izgovarjala besedi »kaj pa« = »kako pa« (v pomenu »seveda«) kot »kej pi« ali »ki pi«; prodajala je po hišah nogavice in drugo »kramo«, pa tudi dar rada sprejela, če je tako našlo. »Hroma Neža« je bivala več let v »Štoku« in je tam tudi umrla. Krekova mati ji je opravljala težko delo strežnice in ji kuhala, kar so ji prinesli za bolnico dobri ljudje, oziroma ji dajala od tega, kar je kuhala za svojo družino. Izvrševala je vsa telesna dela usmiljenja prav do zadnjega: »mrličje pokopavati«. Na nekem hlevu je umrl berač,

prijateljček alkohola. Kje bo ležal na mrtvaškem odru? Vsakdo se ga je branil — pa ga je vzela Krekova mati, čeprav so potem teden dni pobirali za njim uši. Revežu ni dala samo daru uboge vdove; povpraševala ga je tudi po njegovih težavah z dobro besedo, ki gre bolj v slast od kruha in vode. Pri njej so shranjevali berači svoje malhe. Če je prišel k njej lačen revež, mu je šla kuhat kaj jedi tudi sredi popoldneva. Tudi ob dveh po polnoči je še potrkal berač-znanec na okno: »Mamka, odprite!« brez skrbi, da bi ne dobil prenočišča. Pri Krekovi materi se niso shajali samo berači, ampak skoraj vsa selška vas, v poznejših letih tudi obiskovaci doktorjevi iz drugih krajev. Če je prišla ženica z daljnih hribov v Selca in hotela prenočiti, je šla h Krekovi materi. Tam ni prenočišče nič stalo. Dostikrat je spalo po 10 tujih žensk pod streho starega »Štoka«. Krekova mati jim je kuhala drugo jutro zajtrk, po potrebi tudi kosilo. Razvila se je torej nekaka brezalkoholna gostilna za ženske. Krekova mati je pekla vsak teden najmanj enkrat kruh za svoje goste. Kava s štruco belega kruha je veljala 10 krajcarjev. Glavni vir skromnih dohodkov pa je bila mala trgovina s specerijskim blagom in trafika. Sveta ni bilo pri hiši nič.

Gospodinje na kmetih so se ji zelo smilile. »Ko bi mi kdo hotel podariti grunt, da ga moram obdelovati, ga tožim na krvav pečat,« je rekla večkrat.

Kdo je tepec?

Dva med sabo skregana človeka se srečata na ozki poti. »Jaz se ne bomu tepecu ne umaknem,« pravi prvi. — »O, jaz pa vsakemu,« odvrne drugi in stopi v stran.

Ali je bil pijan?

Te dni je bil v Felthau v Angliji neki stavbenik obdolžen, da je pijan vozil avtomobil. Policaj ga je ustavil in odvedel na policijo. Na policiji je stavbenik odločno trdil, da ni pijan. Da ga preiskusi, mu je dal policijski komisar sledečo nalogo: 1. Narišite mi cesto iz Houslowa do križišča z vsemi krivuljami; 2. narišite mi načrt hiše, ki ste jo prodali, prerez strehe, floris in pročelje. Ko je stavbenik nalogo brezhbno rešil, ga je policijski komisar izpustil ter mu dovolil, da je voznjo nadaljeval.

Gospodarstvo.**Ustalitev lire.**

Gospodarstvo Italije se je razvijalo v letu 1927. v znamenju revaluacije, to je dviganja vrednosti lire.

Lira je imela na inozemskih trgih najnižjo vrednost v mesecu avgustu leta 1926., od takrat naprej pa je na vrednosti rastla in pridobila že v l. 1926 okoli 25% na svoji najnižji vrednosti. V l. 1927. je lira prve mesece rastla, potem pa je obratno skozi več mesecev nespremenjena vrednost vse do 22. decembra, ko je bila končno stabilizirana.

Pod stabilizacijo lire moramo razumeti sledeče: Lira ima danes zlato podlago, to se pravi, da se lahko vsaki čas spremeni v zlato. Banca d'Italia mora namreč od 22. decembra 1927 naprej dati 7.919 gramov čistega zlata ali protivrednosti zlatih valut (dolarjev, šterlin) za vsake 100 lir, če bi to kdo zahteval.

Zaenkrat ostane v prometu ves papirnat denar, prej ali slej pa bo sedanji papir zamenjan z novimi novčanicami, in sicer v razmerju 1 zlate lire za 3.66 navadnih papirnatih. Za bankovec od 100 sedanjih lir bomo torej dobili 27.28 zlatih lir.

Napram tujem denarju pa pomeni stabilizacija lire sledeče: Vrednost vseh onih denarnih enot, ki so krite z zlatom (recimo dolar, angleška šterlina, sedanja nemška marka, švicarski frank, itd.) bo ostala vedno v približno enakem razmerju napram liri. Za 1 dolar se bo moralo vedno dati okoli 19 papirnatih lir.

One denarne enote, ki pa niso krite z zlatom, bodo v bodoče padale ali rastle nasproti liri. Za 100 dinarjev moramo danes dati 33.40 L. Lahko se zgodi, da bo vredno 100 dinarjev več lir, lahko pa tudi manj, mogoče ostanemo pri istem razmerju. Isto velja tudi za francoski frank, češko krono, rumunski lej, itd., in sicer toliko časa, dokler ne bodo stabilizirane tudi navedene denarne enote.

Kaj je novega na deželi?**Vrtojba.**

Na novo leto je za nas radovedneže veliko veselje, ko nam naš g. vikarij govori o gibanju ljudstva v preteklem letu in je zadnja leta vpel še podatke o verskem gibanju. Zato sem vzel kos papirja in dobro ošpičen svinčnik, da si v cerkvi zapišem in tebi, ljuba »Straža«, sporočim, kar bo gospod nunc označil, ker vem, da on takih reči ne obeša na veliki zvon.

Rojenih je bilo 35 dečkov in 20 deklic; umrlo je moških 16 in 18 žensk; izpod 6 let jih je umrlo 17; najstarejši je doživel 97 let in to je bil Vogrinov stari oče Andrej Žizmond. Poročenih je bilo 9 parov. Izelilo se je 6 oseb. Dorastek prebivalstva v Vrtojbi l. 1927. znaša 18 oseb, tako da šteje vrtojbena duhovnja v novem letu 1784 oseb.

Koliko je pridobila lira v letu 1927. na vrednosti napram inozemskemu denarju, vidimo najbolje iz naslednje razpredelnice:

Dobil si ali si moral dati navadnih papirnatih lir dne

	1. I. 1927	31. XII. 1927
za 1 šterlino	108	92.46
za 1 dolar	22	19
za 100 zlatih lir	430	366.61
za 100 švic. fr.	430	366.61
za 100 fran. fr.	88	74.62
za 100 češk. kron	66	56.33
za 100 avstr. šil.	315	268
za 100 dinarjev	39.50	33.40

Iz tega sledi, da je lira pridobila nad 15% na svoji vrednosti od začetka do konca leta 1927., oziroma do svoje stabilizacije.

Stabilizacija lire ima ogromno važnost za naše gospodarstvo.

Celotno gospodarstvo Italije in vsakega posameznika se bo polagoma moralo prilagoditi sedanji vrednosti lire, ki je z zlatom krita. Tako se bodo polagoma razvile redne gospodarske razmere, ki ne bodo podvržene samovolji nekaterih borznih spekulantov. Izginil bo vsak strah, da je tudi lira obsojena na pot, po kateri so šli ruski rubel, nemška in poljska marka, avstrijska in ogrska krona in več drugih denarnih enot. Kdor si je ali si bo prihranil kakšno liro, danes ve, da ima prihranjenega toliko zlata. Kdor pa je naredil ali hoče narediti dolgove, naj se zaveda, da jih bo treba vrniti z liro, ki je z zlatom krita in ne z ničvrednim papirjem.

Treznost bo morala zavladati v celotnem gospodarstvu in tudi mi se moramo pri vseh naših gospodarskih ukrepih zavedati dejstva, da je lira danes stabilizirana.

Stabilizacija lire bo prej ali slej imela za posledico tudi stabilizacijo cen. Seveda se to ne bo zgodilo ne danes ne jutri, temveč polagoma, tekem časa.

Po »Gosp. listu.«**Tržne cene**

dne 9. januarja 1928.

Česnik kg L 1.10—1.20; sveže zelje L 0.60—0.70; kislo zelje L 1.60; cvetača L 1.20—1.50; čebula L 1 do 1.20; navaden fižol L 1.80; fižol koks L 3; koromač L 1.20—1.50; salsata indivija L 1.80—2.50; krompir L 0.60—0.70; sladka repa L 0.20 do 0.30; kislja repa L 1; zeleni radič L 2—2.60; rdeči radič L 2.80—3.60; špinača L 1.60—2; zelena L 1.80 do 2; motovilec L 2.60—3.20; vrzote L 0.50—0.70; pomaranče L 1.60 do 2; kostanj L 1.10—1.20; suhe fige L 1.80—2.60; limoni kos L 0.15—0.20; jabolka L 1.40—3.60; maroni L 2.40 do 2.80; orehi L 3.60—4; lešniki L 6.50—7; hruške L 1.60—3; suhe češplje L 3.40—4.60; sveže maslo L 15; presno maslo L 18; mleko liter L 1; med v satovju L 10; sladka smetana L 12; skuta L 4; jajca kos L 0.60—0.70.

V globoki žalosti naznanjamo, da je v torek dne 10. januarja umrl gospod

CIRIL KOSMAČ,

TAJNIK GORIŠKE MOHORJEVE DRUŽBE.

Bil je blag človek, katoličan po duhu in življenju, zvest in goreč delavec za slavo božjo. Posvetil je Goriški Mohorjevi družbi vse svoje mlade moči v želji, da bi se z dobrimi knjigami razširjalo božje kraljestvo.

Molimo zanj!

Pogreb se bo vršil v četrtek 12. t. ob 14 uri popoldne iz mestne bolnice (Pri rdeči hiši).

Gorica, 11. januarja 1928.

Odbor Goriške Mohorjeve družbe

je državno oblastvo razpustilo organizacijo.

Tudi naš cerkveni pevski zbor lepo napreduje. Škoda da mu mladi in nadarjeni organist Stanko Stanič ne more dati pravega razmaha, ker je bolan. Bog mu daj potrebno zdravje, da bi nam pripravil še tako lepe praznike kot smo jih imeli letos z lepo cerkveno pesmijo. Mladina, ki te je Bog obdaril z lepim glasom in dobrim poslušom, okleni se cerkvenega pevskega zbora!

Pa še eno Vam moram povedati, g. urednik! Vi grozovito udrihate po plesih. Naša Vrtojba je slovela prej kot ena največjih plesaskih gnezd. V preteklem letu pa smo imeli en sam ples. — To Vam bodi v dokaz, da smo mi Vrtojbenci resni ljudje in smo se otrsli vseh nosterosti, ki jih vidimo še v Štandrežu in drugod. — Upam, da nam bo leto 1928. izbrisalo vsak madež norelosti in se bomo v svojih družinah oklenili lepe knjige in pobožne molitve.

Ne zamerite, g. urednik, moji dolgovernosti. Če mi boste to tiskali, Vam pošljem še kaj.

Vero Vrtojbenc.

Kred.

Z veseljem te sprejemamo in prebiramo, draga Straža. Prinašaj nam vedno podučljivih in zanimivih člankov. Želim ti na mnoga leta, da bi prihajala med nas v vsako hišo. Že dolgo ni bilo iz naše vasi nobene glasu, zdaj moramo tudi mi kaj sporočiti. Zimo smo imeli precej hudo. Mraza je bilo do 13 stopinj pod ničlo, kar je pri nas izredno. — Mlekarnica nam deluje prav dobro; cene maslu so nizke; bili smo vajeni do sedaj višjih cen; zdaj nam je hudo. — Drugih dohodkov je pri nas prav malo. Z drvi gre tudi slaba. Cena je nizka in še za to se težko oddajo. Pa jih imamo tudi še malo. Kar je bilo zrelih, smo večinoma že posekali in prodali. — Stiske so tudi pri nas, ker je mnogo delavcev, ki bi radi delali pri kakršnem si bodi delu, ali težko je do njega priti. Nekteri so šli v Kalabrijo; če jim ne bo zrak nagajal, bodo že izhajali. Drugi tudi povprašujemo, kam se v tem novem letu podamo in kje bi dobili primerno delo. Prinesi nam, draga Straža, kako sporočilo o kakem delu. Hvala ležni Ti bodemo. — Letos smo dosti koristnih del napravili v naši fari. Obnovili smo cerkev, napeljali smo vodo večinoma po vseh hišah, kar je velikega pomena in koristi za vsako hišo; vse to z lastnimi močmi in vodstvom. Tudi se nam pripravljala električna razsvetljava. Iz našega trga Kobarida so že popisovali. Željno čakamo še tega koraka. —

V lanskem letu je bilo v naši vasi izvršenih mnogo tatvin. Tudi mlekarnico so dvakrat obiskali. Upamo, da bo s časom merodajna oblast prišla na sled temu neljubemu početju. Slišali smo tudi, da se pridruži naše županstvo h kobariškemu. To bi bil za nas težak udarec. Za vsako majhno stvar bi morali hoditi v Kobarid. Imeli bi zamude časa, stroške in druge neprijetnosti. Želeli bi, da bi ostalo, kakor je. Pripravljani bi bili vzdrževati kakor do zdaj. Itak smo obloženi z nakladami in še to da bi morali hoditi in posebej trošiti za opravke. Ravno

smo lepo uredili urad v Kredu. — Sedaj imamo vpeljana, da zakoljemo prešička samo ob četrtek. Ko se zakolje in razreže, pride živino zdravnik in pregleda vse meso, ali je zdravo in užitno. To je vse lepo in pametno, samo da bi ne bilo toliko naloženo na prešiča, 25 lir 50 c znašajo pri nas vse naklade na prešiča, ko ga zakoljemo. To je mnogo za siromaka, ki je težko staknil, da je kupil prešiča. Goveji živini je tudi pri nas kakor povsod grozno padla cena, kar nam dela velike težave pri gospodarstvu, ker moramo mi kupiti čevlje, obleko itd. po malo znižanih cenah.

Kobjeglava.

Iz mnogo vasi vedno čitamopise v dragi nam »Straži«, iz naše vasi se pa redko kedaj kaj sliši. Res je, da ni nobenih posebnih zanimivosti, a vendar se tu pa tam kaj dogodi, kar bi lahko v »Straži« čitali, pa ni ga, ki bi poročal. Smo molčeči. Zato evo par novic, četudi nekaj zastarelih. Po dolgih 12 letih smo končno tudi pri nas dobili tri nove zvonove iz livarne Lapanja. 21. decembra smo jih pripeljali na lepo okrašenih vozovih iz Trsta. Naproti so prihiteli in jih spremili skoro vsi vaščani. V ponedeljek, na dan sv. Štefana ob 3. uri popoldne, smo imeli slovesno blagoslovljenje. Slovesnosti se je udeležilo vse polno ljudstva. Zvonove je posvetil prevz. knezonadškof goriški, ki je zbrano ljudstvo nagovoril in mu razložil pomen zvonjenja. V Tupelčah je bil prvi slavolok, drugi je bil pa ob začetku vasi Kobjeglave. Dva dni poprej so vsi vaščani oživelili in se pripravljali za sprejem. Može in fantje, žene in dekleta, vse je delalo. Vršila se je pravcata tekma, kdo bo lepše napravil. Slovesnosti se je udeležilo poleg domačega g. kurata še 6 drugih duhovnikov in mnogo občinstva. Naši cerkveni pevci so jih pa pozdravili s krasno in pomenljivo pesmijo. Razen pevcem gre zahvala tudi mladeničem in možem, ki so zvonove za to slovesnost lepo obesili in vse tramove odeli z zelenjem, ter dekletom, ki so vse okrasila s suhimi rožami in trakovi. Pri posvečevanju so kumovali sami domačini. Vsem dolgujemo obilo hvaležnosti, posebno je naša dolžnost, da se spominjamo našega voditelja dušnega pastirja g. kurata Ivana Draščeka, ki je s svojo požrtvovalnostjo ter nesebičnim delom in trudom pripomogel, da se je naša srčna želja udeležila. Nabavil nam je zvonove, novi okrašeni lestenci, nove klopi in zastavo Marijine družbe in kip Srca Jezusovega. Vse nam priča, da imamo delavnega in požrtvovalnega g. kurata, vnetega za lepoto in kras hiše božje. Še eno željo imamo, namreč, da bi se pri zvonjenju napravil že enkrat red, ki ga vsi želimo in smo ga že vajeni. Sedaj so v teku še zadnje priprave, da se zvonovi obesijo v zvonik in kakor upamo, bode to v najkrajšem času. — V kratkem bomo praznovali novo slovesnost. Imeli bomo blagoslovljenje kipa presv. Srca Jezusovega, katerega smo nabavili za spomin »Pasijonske igre«, ki se je vršila na binkoštni ponedeljek pretečenega leta. Ti dnevi nam ostanejo v neizbrisnem spominu. Drugič še kaj.

Renče.

V sredo 4. januarja je za večno zaspala v Gospodu najstarejša žena v Renčah Marija Špacapan, hšt. 365. Dosegla je visoko starost 92 let. Bila je vedno skrbna in krščanska mati. Bolehala je že dva meseca. Kljub svoji starosti je ohranila svojo zavest do zadnje ure. Pogreb se je vršil na praznik sv. Treh kraljev ob obilni udeležbi občinstva.

Spodnja Idrija.

Po dolgi in mučni bolezni je 31. decembra preminula Marija Hladnik v starosti 63 let. Pet let je trpela v bolezni. Znanci in prijatelji so ji radi pomagali. Tudi na zadnji poti so jo spremljali v obilnem številu. Naj v miru počiva.

Reka pri Cerknem.

V nedeljo 1. januarja smo imeli pri nas izredni občni zbor Gospodarske zadruge, na katerem se je sklepalo o likvidaciji. Načelstvo in nadzorstvo sta po svojih ugotovitvah uvideli in doznali, da zadruga v svojem obratu v sedanjih težkih finančnih in gospodarskih razmerah ne bo mogla uspevati in vztrajati. Glede na to in pa da se ne spravi članstvo v kake težkoče, je najumestnejše, da se zadruga likvidira. Po poročilih načelstva in nadzorstva, se je sklenila likvidacija, in sicer v popolnoma mirnem poteku.

Idrijske novice.**Po dveh letih!**

Meseca januarja 1926. se je vršil v idrijskem rudniškem gledališču sestanek gospodarjev in posestnikov živine, ki ga je sklical urad za kmetijsko-potovalni pouk. Udeležba ni bila ravno slaba, toda glede na namen, ki ga ima imenovani urad, premajhna. Po čudnem naključju sem zvedel za ta sestanek. Bili so navzoči: g. živinorejski nadzornik Klavžar, g. živinozdravnik De Franceschi, dr. Verbig in ostali odborniki, oziroma v komisijo izvoljeni posestniki. G. nadzornik Klavžar je obširno in temeljito poročal o novem zakonu glede živinorejske pasme in spuščanja bikov. Oglasila sta se tudi naš g. De Franceschi, nato g. Verbig, ki je posestnikom obljubil svojo pomoč kot predstavitelj kmetijskega urada v Idriji in razložil pomen novoustanovljenega urada. Med tem časom je razdeljeval neki posestnik letake, ki vsebujejo pomen novo ustanovljenega urada. Tam notri stoji pisano, da se je ta urad ustanovil in slovesno otvoril v Idriji dne 15. februarja (leto ni označeno; takisto ne vemo, kje se je to vršilo in kdo je bil vabljen). Ta urad, kot je pisano, deluje za posplošenje kmetijske stroke s predavanji, z raznimi tečajmi, s praktičnim razkazovanjem o obdelovanju zemlje, o živinoreji, o uporabi kmetijskih strojev itd. Dalje pravi letak: »pospešuje napredek kmetijstva sam zase ali pa s sodelovanjem drugih činiteljev in kmetijskih organizacij.« Da ne bom še nadalje razlagal še drugih stvari, ki jih bo nudil ta urad, zadostuje samo nekaj pripomb. Prvič sem zvedel šele l. 1927, kje da ta urad posluje, dasi sem prej povsod poizvedoval, toda nihče ni vedel, kje je to. Torej bo za par mesecev že dve leti. Doznan sem, da se pri nas ni še vršilo niti eno predavanje o sadjereji in drugih panogah razen živinorejske, da ljudje ne vedo prvič, kje je kmetijski urad, drugič, si ne znajo pomagati, kako zatirati sadne škodljivce itd. Pri nas obstoji tudi vrtarsko in sadjarsko društvo, ki je napravilo prejšnja leta že več podobnih predavanj (letos menda od daja lepo število sadnih dreves). Želeti bi bilo, da se seznanijo z imenovanim uradom, da vsaj delno iz-

črpa program, ki si ga je postavil ta urad. Tako pa moramo ugotoviti, da je do sedaj ostalo vse le na papirju. Treba bi bilo v taki stvari skupnega dela, ker je v korist sadjereju, posestniku, veliko pa tudi v čast in ponos uradu za kmetijski-potovalni pouk v Idriji, kateremu želimo vnaprej večjega razmaha!

!! Naše glasilo je
»Goriška Straža«
zatorej širimo jo!

Književnost in umetnost.**Zapravljevec.**

Igra v 8 slikah. Priredil in predelal Adolf Robida. Ljudski oder, XI. zv. Založila Jugoslovanska knjigarica v Ljubljani 1927. Cena Din. 18. odeželski odri uprizarjajo najrajši narodne in ljudske igre, ker je to meso in kri narodove duše. In »Zapravljevec«, ki živi po odrih že 100 let, je imel v Raimundu očeta, ki ni samo gledišča do dna poznal, ampak tudi bil pesnik po volji božji. Zato je »Zapravljevec« igra, ki vleče in ki ima povsod, kjerkoli se uprizori občinstvo na svoji strani.

Igra obravnava v realističnih, popoljnih in umetniško zaokroženih slikah problem, da je nevhvaležnost plačilo sveta. Prav kratko bi se dala vsebina povedati takole: Bogataš Vesel zapravlja svoje premoženje in odide končno v svet, kjer požene še ostanek svoje imovine. Ko se vrne kot berač domov, najde zavetje pri svojem bivšem slugi-mizarju Tinetu in njegovi ženi Rozi, katero je svoje dni po nedolžnem spodil iz službe. Seveda je to samo skica glavnega dejanja, katerega prepleta še vse polno stranskih niti, ki se končno vse povsem zadovoljivo razvozljajo. Pisatelj pozna življenje in ga riše ostro in naravno, resnično in toplo. Ima gorko besedo za reveža in čuti s trpinom. — Igra nudi tudi precej komičnih prizorov, tako da bo tudi oni, ki je rad vesel, prišel pri kupletih na svoj račun.

Listnica uredništva.

A. Š., Orehek: Dopis smo morali skrajšati, ker bi povzročil samo nepotrebne prepire. Pa se še kaj oglasi!

Jezerca pri Drežnici: Brez podpisa, zato v koš.

L. L., Sp. Idrija. Predmet dopisa je zastarel, zato ne moremo objaviti. Prihodnjič naj se taki dogodki takoj javijo. Bog živi!

POZOR!!

Velika zaloga mrtvaških potrebščin 20% ceneje kot povsod drugod. J. Saksida, trgovec z mrtv. predmeti. Dornberg št. 3.

Mestno kopališče

je odprto vsak dan od 7. ure zjutraj do 7. ure zvečer; ob nedeljah in praznikih od 7. ure zjutraj do 1. ure popoldne.

Parna kopel za gospe je ob sredah in sobotah od 2.—4. ure popoldne.

Parna kopel za gospode je ob sredah in sobotah od 4.—7. ure zvečer in ob nedeljah od 8.—1. ure popoldne.

ZAHVALA.

O priliki prebitke izgube našega ljubljene soproga in očeta gospod

Petra Batiča

posestnika v Šempasu,

izrekamo tem potom najtoplejšo zahvalo vsem, ki so nas v uri žalosti tolažili; posebno se zahvaljujemo preč. duhovščini, domačemu pevskemu zboru za ganljive žalostinke in sploh vsem, ki so v tako obilnem številu spremili dragega pokojnika k večnemu počitku.

Šempas, dne 7. januarja 1928.

Žalujoči ostali:

Sinova:
Franjo, Leopold

Soproga:
Alojzija

Hčerke:
Marija, Francka
Pavla in Lojzka

Kuharico sprejme župni urad: Silun, Mont'Aquila, Istria.

Prodaj hišo, eventuelno z malim zemljiščem, ležečo na zelo ugodnem prostoru v večjem trgu na Dolenskem, kjer se nahajajo vsi državni uradi. Naslov pove uprava »Goriške Straže«.

Zavod Dr. BONCINA-FINETTI

TRST, Via Fabio Filzi 23, V. n. Tel. 48-03

Zagotovljeno 3-dnevno zdravljenje

„ŠIJATIKE“

(Trganje v kolku)

Zdravljenje živčnega trganja v laktih in v bokih. — Sprejema od 10—12 in od 15—17.

Corrado Marostica

mirodilničar

se je preselil s svojo mirodilnico iz ulice S. Chiara v ulico

Corso Verdi št. 7
Gorica

PLJUČNE BOLEZNI

Dott. Cerretti

Radiološki kabinet je odprt: v Vidmu: Via del Sale 15 (vse dni) v Gorici: Via Barzellini 3 (ob sredah in petkih ob pop. urah).

ACQUA DELL'ALABARDA

proti izpadanju las.

Vsebuje kinin in je vsled tega posebno priporočljiva proti prehladu in za ojačenje korenin. Steklenica po 6 lir — se dobiva v lekarni Castellanovich, lastnik F. Bollafio, Trst, Via Giuliani 42. — V Gorici, Via Carducci 9 pri Fiegel.

PRSNE BOLEZNI

(Zdravljenje prsne votline)

REVMATIČNE BOLEZNI

Dott. A. Mazzocca

Cividale — Via Carlo Alberto 8

Kabinet za žarke X, diatermijo, za zdravljenje z ultravioletnimi žarki, termolux in microscopia.

Sprejema vse delavnike od 10—12.

Zdravnik

za zobe in usta

Dr. LOJZ KRAIGHER

sprejema

v GORICI

Piazza della Vittoria št. 20

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica

CORSO VERDI 32 - - (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Regenchart & Raymann, vsakovratno blago za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega suknja. Blago solidno! Gene zmerno!

Ortopedični zavod A. ZECCHI

TURIN - Via Roma 31 I. nadstr. - TURIN

Aparat Zecchi prepričuje napredovanje

KILA

Ozdravljenec v Trstu:

Bolan sem bil na kili že več let in sem že obupal. Poskusil sem različne pasove, a nisem dosegel nikakega uspeha. Po sreči sem mogel poskusiti posebni aparat Zecchi, ki mi je povrnil prejšnje zdravje. Čutim se vsled tega dolžnega, da javno in povsod to izjavim, ker sem res dobro potrosil svoj denar.

Piazza Anton, Trst, Via Galvani 3.

V a ž n o ! Vsled mnogih popraševanj naznanjamo, da bo dajal ortopedik ZECCHI osebno vsa pojasnila

GORICA, sredo 18 in četrtek 19 jan. Hotel „Angelo d'oro“